

USTAWA

z dnia.....r.

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:
„o przeciwdziałaniu przemocy domowej”;
- 2) uchyla się preambułę do ustawy;
- 3) art. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Ustawa określa:
 - 1) zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej;
 - 2) zasady postępowania wobec osób doznających przemocy domowej;
 - 3) zasady postępowania wobec osób stosujących przemoc domową.2. Przepisy ustawy stosuje się także w przypadku zagrożenia przemocą domową oraz w przypadku podejrzenia stosowania przemocy domowej.”;
- 4) w art. 2:
 - a) uchyla się pkt 1,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przemocy domowej – należy przez to rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

- a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, mienia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną,
 - b) powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienia lub krzywdy moralne,
 - c) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
 - d) zachowania istotnie naruszające prywatność osoby doznającej przemocy domowej lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej na odległość;”
- c) dodaje się pkt 3–6 w brzmieniu:
- „3) małoletnim – należy przez to rozumieć osobę, która nie uzyskała pełnoletności zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509 i 2459);
- 4) osobie doznającej przemocy domowej – należy przez to rozumieć:
- a) małżonka, także w przypadku, gdy małżeństwo ustało lub zostało unieważnione, oraz jego wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
 - b) wstępnych i zstępnych oraz ich małżonków,
 - c) rodzeństwo oraz ich wstępnych, zstępnych i ich małżonków,
 - d) osobę pozostającą w stosunku przysposobienia i jej małżonka oraz ich wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
 - e) osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości we wspólnym pożyciu oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
 - f) osobę wspólnie zamieszkującą i gospodarującą oraz jej wstępnych, zstępnych, rodzeństwo i ich małżonków,
 - g) osobę pozostającą obecnie lub w przeszłości w trwałej relacji uczuciowej lub fizycznej niezależnie od wspólnego zamieszkiwania i gospodarowania ;
 - h) osobę, która nie uzyskała pełnoletności, zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, wobec której stosowana jest przemoc domowa lub będącą świadkiem przemocy domowej doznawanej przez osoby, o których mowa w lit. a–g;
- 5) osobie stosującej przemoc domową – należy przez to rozumieć osobę pełnoletnią, w rozumieniu art. 10 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks

cywilny, która dopuszcza się zachowań, o których mowa w art. 2 pkt 2 wobec osób, o których mowa w pkt 4;

- 6) świadku przemocy domowej – należy przez to rozumieć osobę, która posiada wiedzę na temat stosowania przemocy domowej, jak i widziała akt przemocy domowej”;

5) użyte w art. 3 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 4, w art. 6 w ust. 2 w pkt 3 i w ust. 3 w pkt 3 i 4, w art. 9c w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 1 i 4 oraz w art. 10 w ust. 1 w pkt 1, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „osoba dotknięta przemocą w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „osoba doznająca przemocy domowej”;

- 6) w art. 3 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ochrony przed dalszym krzywdzeniem, przez uniemożliwienie osobie stosującej przemoc domową korzystania ze wspólnie zajmowanego mieszkania z osobą doznającą przemocy domowej oraz zakazanie kontaktowania się i zbliżania się do osoby doznającej przemocy domowej”;

7) użyte w art. 3 w ust. 1 w pkt 4, w art. 6 w ust. 4 w pkt 1 oraz w art. 10a w ust. 3 w pkt 6 i 7, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „ofiara przemocy w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „osoba doznająca przemocy domowej”;

8) użyte w art. 3 w ust. 1 w pkt 5, w art. 6 w ust. 1, w ust. 2 w pkt 2, w ust. 3 w pkt 1 i 2 i w ust. 6 w pkt 1 i 2, w art. 7 w ust. 1 w pkt 1, 2, 5 i 6, w art. 8 w pkt 1, 2, 5, 6 i w pkt 7 we wprowadzeniu do wyliczenia i w lit. b i c, w art. 8a, w art. 9a w ust. 1, w art. 9c w ust. 1 w pkt 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3, w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 4, w art. 9d w ust. 2, w art. 10 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 3, w art. 10a w ust. 3 w pkt 1, 2, 4, 5 i 8, w art. 11a w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 3, w art. 12 w ust. 1 i 2 oraz w art. 12a w ust. 1, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „przemoc w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „przemoc domowa”;

- 9) w art. 3:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zapewnienia osobie doznającej przemocy domowej, która nie ma tytułu prawnego do lokalu zajmowanego wspólnie z osobą stosującą przemoc domową, pomocy w uzyskaniu mieszkania.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i w brzmieniu:

„1a Osobie doznającej przemocy domowej udziela się informacji o dostępnych formach wsparcia, wymienionych w ust. 1.”

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia lekarskiego o przyczynach i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy domowej, uwzględniając przydatność zaświadczenia dla ochrony prawnej osoby doznającej przemocy domowej.”;

10) art. 4 i art. 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 4. 1. Osoby doznające przemocy domowej w ramach schronienia w placówce, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, mogą otrzymać pomoc w zakresie interwencyjnym, terapeutyczno-wspomagającym oraz potrzeb bytowych, które ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa tym osobom, a także udzielenie pomocy i wsparcia zgodnie z ich potrzebami i możliwościami dostosowanymi do sytuacji życiowej osób doznających przemocy domowej.

2. Pomoc i wsparcie, o którym mowa w ust. 1 świadczoną jest przez osoby zatrudnione w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doznających przemocy domowej, w szczególności przez: psychologów, pedagogów, pracowników socjalnych, prawników, terapeutów lub innych specjalistów w dziedzinie przeciwdziałania przemocy domowej dających gwarancję wysokiej jakości usług.

3. Wobec osób stosujących przemoc domową stosuje się przewidziane w ustawie środki mające na celu zapobieganie ich kontaktowaniu się z osobami doznającymi przemocy domowej oraz programy korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc domową, a także programy psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc domową.

4. Programy korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc domową oraz programy psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc domową mają w szczególności na celu powstrzymanie osoby stosującej przemoc domową przed dalszymi aktami przemocy oraz rozwijanie umiejętności samokontroli i rozwiązywania problemów bez stosowania przemocy i prowadzone są przez specjalistów w dziedzinie przeciwdziałania przemocy domowej.

5. Programy korekcyjno – edukacyjne oraz dla osób stosujących przemoc domową oraz programy psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc domową realizowane są w formie spotkań indywidualnych i grupowych i prowadzone są w szczególności przez: psychologów, pedagogów, terapeutów, psychoterapeutów lub innych specjalistów w dziedzinie przeciwdziałania przemocy domowej dających gwarancję wysokiej jakości usług.

Art. 5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) standard podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej,
- 2) kwalifikacje osób zatrudnionych w specjalistycznych ośrodkach wsparcia dla osób doznających przemocy domowej

– uwzględniając konieczność dostosowania zakresu pomocy do sytuacji oraz potrzeb osób doznających przemocy domowej, a także efektywność usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej.”;

11) po art. 5 dodaje się art. 5a i 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) standard prowadzenia programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową,
- 2) kwalifikacje osób prowadzących programy korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc domową

– uwzględniając konieczność dostosowania zakresu pomocy do sytuacji oraz potrzeb osób doznających przemocy domowej, a także skuteczność programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.

Art. 5b. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) standard prowadzenia programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową,
- 2) kwalifikacje osób prowadzących programy psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc domową

– uwzględniając konieczność dostosowania zakresu pomocy do sytuacji oraz potrzeb osób doznających przemocy domowej, a także skuteczność programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową.”;

12) w art. 6:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej;”

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej;”

c) w ust. 4 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) opracowywanie i realizacja programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową.”;

d) w ust. 6 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) opracowywanie ramowych programów ochrony osób doznających przemocy domowej oraz ramowych programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową, a także ramowych programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;

4) organizowanie szkoleń dla osób realizujących zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy domowej, w tym obowiązkowych szkoleń dla członków zespołu interdyscyplinarnego oraz grup diagnostyczno-pomocowych.”;

13) art. 6a otrzymuje brzmienie:

„Art. 6a. Osoby kierujące specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej są obowiązane posiadać specjalizację z zakresu organizacji pomocy społecznej oraz:

1) co najmniej 3-letni staż pracy w pomocy społecznej, w tym co najmniej roczny staż pracy w instytucjach lub placówkach realizujących zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej, lub

2) co najmniej 3-letni staż pracy w instytucjach lub placówkach realizujących zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.”;

14) użyte w art. 7 w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 3 w pkt 2, w art. 8 w pkt 3, w art. 10 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 i 3, w art. 10c w ust. 1 oraz w art. 11, w różnym przypadku, wyrazy „Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie” zastępuje

się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Rządowy Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej”;

15) w art. 7 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) monitorowanie realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej przez Wojewódzkiego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;”;

16) w art. 8 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) monitorowanie realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej przez koordynatora, o którym mowa w pkt 3;

5) opracowanie i wydawanie co najmniej raz na dwa lata wytycznych do prowadzenia szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, w tym obowiązkowych szkoleń dla członków zespołów interdyscyplinarnych oraz szkoleń dla członków grup diagnostyczno-pomocowych;”;

17) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy administracji rządowej i samorządowej współdziałają z organizacjami pozarządowymi oraz kościołami i związkami wyznaniowymi w zakresie udzielania pomocy osobom doznającym przemocy domowej, oddziaływania na osoby stosujące przemoc domową oraz podnoszenia świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy domowej, w szczególności: przyczyn i skutków przemocy domowej oraz metod i form pracy w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.”;

18) w art. 9a:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W skład zespołu interdyscyplinarnego mogą wchodzić także prokuratorzy oraz przedstawiciele podmiotów innych niż określone w ust. 3, 3a i 4, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.”;

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Członkowie zespołu interdyscyplinarnego, w ciągu 12 miesięcy od ich powołania w skład zespołu interdyscyplinarnego, przechodzą obowiązkowe szkolenie, o którym mowa w art. 6 ust. 6 pkt 4.”;

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

6a. Zespół interdyscyplinarny opracowuje i przyjmuje regulamin określający szczegółowe warunki funkcjonowania zespołu interdyscyplinarnego oraz tryb i sposób powoływania grup diagnostyczno-pomocowych.”;

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Posiedzenia zespołu interdyscyplinarnego odbywają się w zależności od potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz na dwa miesiące.”,

e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7i w brzmieniu:

„7a. Pierwsze posiedzenie zespołu interdyscyplinarnego zwołuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Pozostałe posiedzenia zespołu interdyscyplinarnego są zwoływane przez przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.

7b. O terminie posiedzenia zespołu interdyscyplinarnego jego członkowie są informowani z siedmiodniowym wyprzedzeniem.

7c. W uzasadnionych przypadkach zespół interdyscyplinarny realizuje działania, o których mowa w art. 9b ust. 1 i 2, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

7d. Udział w posiedzeniach zespołu interdyscyplinarnego jest obligatoryjny.

7e. Członek zespołu interdyscyplinarnego, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu zespołu, informuje przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego o przyczynach swojej nieobecności, w terminie co najmniej 2 dni roboczych przed zaplanowanym posiedzeniem tego zespołu.

7f. Niedotrzymanie terminu przewidzianego w ust. 7e może być usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami uniemożliwiającymi dopełnienie, przez członka zespołu interdyscyplinarnego, obowiązku określonego w tym przepisie, zwłaszcza jego obłożną chorobą lub innym zdarzeniem losowym.

7g. W przypadku co najmniej trzykrotnej nieusprawiedliwionej nieobecności członka zespołu interdyscyplinarnego na posiedzeniu przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego informuje o tej nieobecności na piśmie lub za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną instytucję, którą ten członek reprezentuje.

7h. Skargę na zespół interdyscyplinarny lub przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego rozpatruje wójt, burmistrz albo prezydent miasta, który powołał zespół, w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052).

7i. Zadaniem przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego jest w szczególności:

- 1) kierowanie pracami zespołu interdyscyplinarnego;
- 2) zapewnienie, od strony organizacyjnej, funkcjonowania zespołu interdyscyplinarnego;
- 3) reprezentowanie zespołu interdyscyplinarnego na zewnątrz.

f) ust. 8–10 otrzymują brzmienie:

„8. Zespół interdyscyplinarny działa na podstawie porozumień zawartych między wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta a podmiotami, o których mowa w ust. 3, 3a lub 5. Porozumienia uwzględniają w szczególności kwestie związane ze sposobem oraz formą wymiany informacji, a także dotyczące uczestnictwa członków grup diagnostyczno-pomocowych w posiedzeniach i pracach grup.

9. Obsługę organizacyjno-techniczną i finansową zespołu interdyscyplinarnego zapewnia ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) – centrum usług społecznych.

10. W celu dokonania diagnozy i oceny sytuacji w związku ze zgłoszonym podejrzeniem wystąpienia przemocy domowej, a także realizacji działań pomocowych powołuje się grupę diagnostyczno-pomocową.”,

g) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Grupę diagnostyczno-pomocową powołuje zespół interdyscyplinarny niezwłocznie, nie później niż w ciągu 3 dni od otrzymania zgłoszenia o podejrzeniu wystąpienia przemocy domowej.”,

h) ust. 11 i 11a otrzymują brzmienie:

„11. W skład grupy diagnostyczno-pomocowej wchodzi:

- 1) pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej;
- 2) funkcjonariusz Policji.

11a. W sprawach żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową stosujących przemoc domową w skład grup diagnostyczno-pomocowych wchodzi przedstawiciele Żandarmerii Wojskowej.

i) po ust. 11a dodaje się ust. 11b–11e w brzmieniu:

„11b. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, zwłaszcza gdy udział przedstawiciela Żandarmerii Wojskowej nie jest możliwy, w skład grup diagnostyczno-

pomocowych może wchodzić inna osoba wskazana przez przełożonego osoby stosującej przemoc domową lub jej przełożony.

11c. W sprawach żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową stosujących przemoc domową udział przedstawicieli Żandarmerii Wojskowej w pracach grupy diagnostyczno-pomocowej wyłącza ze składu tej grupy funkcjonariusza Policji.

11d. W skład grupy diagnostyczno-pomocowej mogą także wchodzić:

1) pracownik socjalny specjalistycznego ośrodka wsparcia dla osób doznających przemocy domowej;

2) asystent rodziny;

3) nauczyciel wychowawca będący wychowawcą klasy lub nauczyciel znający sytuację domową małoletniego;

4) osoby wykonujące zawód medyczny, w tym lekarz, pielęgniarka, położna lub ratownik medyczny;

5) przedstawiciel gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych.

11e. W skład grupy diagnostyczno-pomocowej mogą także wchodzić pedagog, psycholog lub terapeuta, będący przedstawicielami podmiotów, o których mowa w art. 9a ust. 3.”,

j) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W sprawach osób stosujących przemoc domową pozostających pod dozorem lub nadzorem kuratora sądowego w skład grup diagnostyczno-pomocowych wchodzi także zawodowy kurator sądowy lub wskazany przez kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej kurator społeczny.”,

k) po ust. 12 dodaje się ust. 12a–12c w brzmieniu:

„12a. Członkowie grupy diagnostyczno-pomocowej podnoszą swoje kompetencje, uczestnicząc w szkoleniach, o których mowa w art. 6 ust. 6 pkt 4, w szczególności w zakresie pracy z osobą doznającą przemocy domowej oraz osobą stosującą przemoc domową.

12b. Zespół interdyscyplinarny na wniosek osób, o których mowa w ust. 11 lub 11a, może poszerzyć skład grupy diagnostyczno-pomocowej o osoby, o których mowa w ust. 11b lub 12.

12c. Zespół interdyscyplinarny na wniosek osób, o których mowa w ust. 11 lub 11a, może poszerzyć skład grupy diagnostyczno-pomocowej o przedstawicieli innych podmiotów niż określone w ust. 11b lub 12, działających na rzecz przeciwdziałania

przemocy domowej, w zależności od potrzeb i konieczności dokonania oceny sytuacji oraz zaplanowania pomocy.”,

l) ust. 13–15 otrzymują brzmienie:

„13. Członkowie zespołu interdyscyplinarnego oraz grup diagnostyczno-pomocowych wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych lub zawodowych.

14. Prace w ramach grup diagnostyczno-pomocowych są prowadzone w zależności od potrzeb wynikających z problemów występujących w indywidualnych przypadkach.

15. Rada gminy określi, w drodze uchwały, tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego.”;

19) w art. 9b:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zespół interdyscyplinarny realizuje działania określone w gminnym programie przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej.

2. Zadaniem zespołu interdyscyplinarnego jest tworzenie warunków umożliwiających realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej, integrowanie i koordynowanie działań podmiotów, o których mowa w art. 9a ust. 3–5, w szczególności przez:

1) diagnozowanie problemu przemocy domowej na poziomie lokalnym;

2) inicjowanie działań profilaktycznych, edukacyjnych i informacyjnych, mających na celu przeciwdziałanie przemocy domowej, i powierzanie ich wykonania właściwym służbom;

3) inicjowanie działań w stosunku do osób doznających przemocy domowej oraz osób stosujących przemoc domową;

4) opracowanie projektu gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej;

5) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym;

6) powoływanie grup diagnostyczno-pomocowych i bieżące monitorowanie realizowanych przez nie zadań;

7) monitorowanie procedury „Niebieskie Karty”;

8) przekazywanie informacji, o której mowa w art. 9e ust. 3, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 9c ust. 5a;

9) występowanie do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby stosującej przemoc domową z wnioskiem o zobowiązanie tej osoby do udziału w programie korekcyjno-edukacyjnym dla osób stosujących przemoc domową lub programie psychologiczno-terapeutycznym dla osób stosujących przemoc domową., w przypadku uchylania się osoby stosującej przemoc domową od podejmowania działań mających na celu zmianę postępowania, w szczególności przez brak współpracy z grupą diagnostyczno-pomocową;

10) wyznaczenie spośród członków zespołu interdyscyplinarnego, zastępcy przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego, który wykonuje obowiązki powierzone mu przez przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego i zastępuje go w czasie nieobecności. Do zastępcy przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego stosuje się przepisy o przewodniczącym.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c

2a. W sprawach funkcjonariuszy Policji stosujących przemoc domową zespół interdyscyplinarny informuje o fakcie złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 9, komendanta właściwej jednostki organizacyjnej Policji .

2b. W sprawach żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową stosujących przemoc domową zespół interdyscyplinarny informuje o fakcie złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 9, komendanta właściwej jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.

2c. Do spraw o zobowiązanie osoby stosującej przemoc domową do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową lub programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową przepisy książki drugiej tytułu II działu Ia ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.), z wyłączeniem art. 560³, art. 560⁷ i art. 560⁸, stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zadań grup diagnostyczno-pomocowych należy w szczególności:

1) dokonanie oceny sytuacji w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”;

2) realizacja procedury „Niebieskie Karty” w przypadku potwierdzenia podejrzenia wystąpienia przemocy domowej, zwłaszcza w sytuacji wystąpienia ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia;

3) zawiadomienie osoby podejrzanej o stosowanie przemocy domowej o wszczęciu procedury „Niebieskie Karty”, pod jej nieobecność;

4) realizacja działań w stosunku do osób doznających przemocy domowej oraz stosujących przemoc domową;

5) wyznaczenie, spośród członków grupy diagnostyczno-pomocowej, osoby do kontaktu i pracy z osobą doznającą przemocy domowej;

6) wyznaczenie, spośród członków grupy diagnostyczno-pomocowej, osoby do kontaktu i pracy z osobą stosującą przemoc domową;

7) monitorowanie sytuacji osób doznających przemocy domowej, a także zagrożonych wystąpieniem przemocy domowej, w tym również po zakończeniu procedury „Niebieskie Karty”;

8) zakończenie procedury „Niebieskie Karty”;

9) dokumentowanie podejmowanych działań, stanowiących podstawę:

a) uznania braku zasadności wszczynania procedury „Niebieskie Karty”,

b) wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”;

10) informowanie przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego o efektach podjętych działań.”,

c) dodaje się ust. 4–8 w brzmieniu:

„4. Zadaniem pracownika socjalnego, powołanego do grupy diagnostyczno-pomocowej, jest w szczególności praca z osobą doznającą przemocy domowej i opracowanie indywidualnego planu pomocy, zgodnie z jej uzasadnionymi potrzebami.

5. Zadaniem funkcjonariusza Policji, powołanego do grupy diagnostyczno-pomocowej, jest w szczególności praca z osobą stosującą przemoc domową, w tym, w porozumieniu z pozostałymi członkami grupy diagnostyczno – pomocowej, skierowanie do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową albo w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową.

6. W przypadku niepotwierdzenia informacji o stosowaniu przemocy domowej grupa diagnostyczno-pomocowa odstępuje od dalszych działań, co jest dokumentowane w formie pisemnej.

7. W uzasadnionych przypadkach grupa diagnostyczno-pomocowa realizuje zadania, o których mowa w ust. 3 pkt 6–11, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

8. Skargę na członka grupy diagnostyczno-pomocowej rozpatruje zespół interdyscyplinarny w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

20) w art. 9c:

a) użyte w ust. 1, 3–5, wyrazy „grup roboczych” zastępuje się wyrazami „grup diagnostyczno-pomocowych”,

b) użyte w ust. 2 dwukrotnie, w różnym przypadku, wyrazy „grupy robocze” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „grupy diagnostyczno-pomocowe”,

c) w ust. 1:

– w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„osób doznających przemocy domowej.”;

– w pkt 2:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„innych osób wspólnie zamieszkujących lub wspólnie zamieszkujących i gospodarujących z osobą stosującą przemoc domową.”;

– – lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) stosunek pokrewieństwa z osobą stosującą przemoc domową.”

– w pkt 3:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„osób stosujących przemoc domową.”;

– – lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) stosunek pokrewieństwa z osobą doznającą przemocy domowej.”;

d) w ust. 5 pkt 2 -4 otrzymują brzmienie:

„2) protokołów z posiedzeń zespołu interdyscyplinarnego oraz grup diagnostyczno-pomocowych, chyba że dotyczą wyłącznie działań podejmowanych wobec osób stosujących przemoc domową;

3) notatek i dokumentów wytworzonych przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9b, chyba że dokumenty te dotyczą wyłącznie działań podejmowanych wobec osób stosujących przemoc domową;

- 4) innych dokumentów, zgromadzonych przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9b, w tym prowadzonej przez dzielnicowego teczce zagadnieniowej, których udostępnienie mogłoby spowodować zagrożenie życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób doznających przemocy domowej lub osób zgłaszających podejrzenie stosowania przemocy domowej”.

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 9e ust. 3, zespół interdyscyplinarny dotychczasowego miejsca zamieszkania, na wniosek zespołu interdyscyplinarnego obecnego miejsca zamieszkania osób, wobec których realizowana była procedura „Niebieskie Karty”, przekazuje dokumentację wytworzoną w trakcie procedury „Niebieskie Karty” prowadzonej przez grupę diagnostyczno-pomocową dotychczasowego miejsca zamieszkania.”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Administratorem danych przetwarzanych na podstawie przepisów niniejszego artykułu jest ośrodek pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych – centrum usług społecznych, zapewniające obsługę organizacyjno-techniczną i finansową zespołu interdyscyplinarnego.”;

21) w art. 9d:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podejmowanie interwencji w środowisku odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty” i nie wymaga zgody osoby doznającej przemocy domowej ani osoby stosującej przemoc domową.

2. Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez osoby, o których mowa w art. 9a ust. 11–11e, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy domowej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedstawiciele podmiotów, o których mowa w ust. 2 i 2a, realizują procedurę „Niebieskie Karty” w oparciu o zasadę współpracy i przekazują informacje o podjętych działaniach przewodniczącemu zespołu interdyscyplinarnego.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wszczęcie procedury "Niebieskie Karty" następuje przez wypełnienie formularza "Niebieska Karta" w przypadku powzięcia, w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych, podejrzenia stosowania przemocy wobec osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez osobę będącą świadkiem przemocy domowej.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, procedurę „Niebieskie Karty” oraz wzory formularzy „Niebieska Karta” wypełnianych przez przedstawicieli podmiotów realizujących procedurę „Niebieskie Karty”, mając na uwadze skuteczność działań wobec osób doznających przemocy domowej i dobro tych osób, w szczególności małoletnich doznających przemocy domowej.”;

22) po art. 9d dodaje się art. 9e–9h w brzmieniu:

„Art. 9e. 1. Właściwość miejscową gminy do realizacji procedury „Niebieskie Karty” ustala się według miejsca zamieszkania osoby doznającej przemocy domowej.

2. W przypadku gdy miejsce zamieszkania osoby stosującej przemoc domową jest w innej gminie niż osoby doznającej przemocy domowej, w gminie właściwej dla miejsca zamieszkania osoby stosującej przemoc domową może zostać powołana grupa diagnostyczno-pomocowa, która pracuje z osobą stosującą przemoc domową.

3. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania osób, w stosunku do których realizowane są działania w ramach procedury „Niebieskie Karty”, zespół interdyscyplinarny dotychczasowego miejsca zamieszkania informuje w miarę możliwości o prowadzeniu procedury „Niebieskie Karty” zespół interdyscyplinarny obecnego miejsca zamieszkania.

4. Jeżeli realizacja procedury „Niebieskie Karty” napotyka na trudności, w szczególności jeżeli zachodzą okoliczności wyłączenia określone w art. 24 oraz odpowiednio stosowanym art. 25 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, każdemu członkowi grupy diagnostyczno-pomocowej przysługuje prawo wystąpienia do wojewody o wskazanie innej gminy właściwej.

5. Wojewoda rozstrzyga w przedmiocie wniosku, o którym mowa w ust. 4 w terminie 7 dni.

6. Uwzględniając wniosek, o którym mowa w ust. 4, wojewoda wskazuje jako właściwą gminę sąsiednią, chyba że w niej również zachodzą okoliczności utrudniające realizację procedury „Niebieskie Karty”.

7. Ponowne wystąpienie przez tego samego członka grupy diagnostyczno-pomocowej z wnioskiem, o którym mowa w ust. 4, możliwe jest nie wcześniej niż 6 miesięcy po oddaleniu wniosku przez wojewodę.

Art. 9f. 1. Jeżeli osoba stosująca przemoc domową posiada broń palną, o wszczęciu procedury „Niebieskie Karty” niezwłocznie powiadamia się komórkę organizacyjną Komendy Wojewódzkiej Policji albo Komendy Stołecznej Policji, właściwą w sprawach wydawania pozwoleń na broń.

2. Jeżeli procedura „Niebieskie Karty” została wszczęta przez Policję, obowiązek powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na jednostce organizacyjnej Policji wszczynającej procedurę.

3. Jeżeli procedura „Niebieskie Karty” została wszczęta przez inny niż Policja podmiot, obowiązek powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na przewodniczącym zespołu interdyscyplinarnego.

4. Jeżeli procedura „Niebieskie Karty” została wszczęta wobec żołnierza czynnej służby wojskowej stosującego przemoc domową, niezwłocznie zawiadamia się jednostkę Żandarmerii Wojskowej właściwą w sprawach pozwoleń na broń. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 9g. 1. W przypadku wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”, w związku z zagrożeniem życia lub zdrowia osoby doznającej przemocy domowej, Policja odbiera, za pokwitowaniem, osobie stosującej przemoc domową, broń palną, amunicję oraz dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni..

2. Jeżeli osobą stosującą przemoc domową jest żołnierz pełniący czynną służbę wojskową, uprawnienie Policji, o którym mowa w ust. 1, w związku z zagrożeniem życia lub zdrowia osoby doznającej przemocy domowej, przysługuje Żandarmerii Wojskowej.

3. Zwrot broni palnej, amunicji oraz dokumentów potwierdzających legalność posiadania broni, następuje po przeprowadzeniu badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 15a ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955 oraz z 2022 r. poz. 275).

Art. 9h. 1. Zakończenie procedury „Niebieskie Karty” następuje w przypadku:

- 1) ustania przemocy domowej i uzasadnionego przypuszczenia o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy domowej;
 - 2) rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań.
2. Wobec osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 i 5, uczestniczących w procedurze „Niebieskie Karty” prowadzone są działania monitorujące przez okres 9 miesięcy po zakończeniu procedury „Niebieskie Karty”.
3. Działania, o których mowa w ust. 2 prowadzone są przez grupę diagnostyczno – pomocową i polegają między innymi na analizie i ocenie sytuacji osób, wobec których prowadzona była procedura „Niebieskie Karty”.”;
- 23) w art. 10 w ust. 1:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową oraz programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;”;
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Upowszechnianie informacji o możliwościach i formach udzielania pomocy zarówno osobom doznającym przemocy domowej, jak i stosującym przemoc domową.”;
- 24) w art. 10a:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy Domowej, zwany dalej „Zespołem”, jest organem opiniotawczo-doradczym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.
2. Kadencja Zespołu trwa 4 lata.”;
- b) w ust. 3:
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) wyrażanie opinii w sprawach dotyczących stosowania ustawy;”;
- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) inicjowanie zmian przepisów w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej;”;
- uchyla się pkt 8,
- dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) opiniowanie projektów z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej opracowanych w oparciu o programy osłonowe, które finansuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.”;

25) w art. 10b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Zespołu minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego powołuje:

1) Krajowego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;

2) dwunastu przedstawicieli organów administracji rządowej i jednostek im podległych lub przez nie nadzorowanych, w tym dwóch Wojewódzkich Koordynatorów Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej, powołanych spośród osób zgłoszonych przez te organy i osób kierujących tymi jednostkami;

3) ośmiu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, w tym dwóch przewodniczących zespołów interdyscyplinarnych, zgłoszonych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;

4) dwunastu przedstawicieli organizacji pozarządowych, związków i porozumień organizacji pozarządowych oraz kościołów i związków wyznaniowych powołanych spośród osób zgłoszonych przez te podmioty.”;

26) art. 10f otrzymuje brzmienie:

„Art. 10f. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb powołania członków Zespołu, również w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 10b ust. 2, oraz organizację i tryb działania Zespołu, a także sposób uczestnictwa w jego pracach, uwzględniając konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonania przez Zespół zadań.”;

27) w art. 11a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli osoba stosująca przemoc domową, wspólnie zajmująca mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy domowej czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba doznająca tej przemocy może żądać, aby sąd, właściwy według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, zobowiązał ją do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazał zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku, gdy:

1) osoba doznająca przemocy domowej opuściła wspólnie zajmowane mieszkanie z powodu stosowania wobec niej przemocy w tym mieszkaniu;

2) osoba stosująca przemoc domową opuściła wspólnie zajmowane mieszkanie;

3) osoba stosująca przemoc domową okresowo lub nieregularnie wspólnie przebywa w mieszkaniu wspólnie z osobą doznającą przemocy domowej.”;

28) w art. 12a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W razie zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą domową pracownik socjalny wykonujący obowiązki służbowe zapewnia dziecku ochronę przez umieszczenie go u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej.

2. Tryb umieszczania dzieci w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej regulują przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 447).”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Decyzję, o której mowa w ust. 1, podejmuje się w miarę możliwości, w obecności i przy wsparciu psychologa.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Pracownik socjalny ma obowiązek niezwłocznego powiadomienia sądu opiekuńczego, nie później niż w ciągu 24 godzin, o zapewnieniu dziecku ochrony i umieszczeniu go u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej.

5. Do umieszczenia dziecka u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej.”;

29) art. 12b i art. 12c otrzymują brzmienie:

„Art. 12b. 1. Rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym przysługuje zażalenie do sądu opiekuńczego na zapewnienie dziecku ochrony, o której mowa w art. 12a. W zażaleniu można domagać się zbadania zasadności i legalności zapewnienia dziecku ochrony oraz prawidłowości jej dokonania.

2. Zażalenie może być wniesione za pośrednictwem pracownika socjalnego, który zapewnił dziecku ochronę lub funkcjonariusza Policji.. W takim przypadku zażalenie podlega niezwłocznemu przekazaniu do sądu opiekuńczego.

3. Sąd rozpatruje zażalenie niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin. W razie uznania bezzasadności lub nielegalności zapewnienia dziecku ochrony sąd zarządza natychmiastowe przekazanie dziecka rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym.

4. W przypadku stwierdzenia bezzasadności, nielegalności lub nieprawidłowości w trakcie zapewniania dziecku ochrony sąd zawiadamia o tym przełożonych osób, które dokonały czynności związanych z zapewnieniem dziecku ochrony.

Art. 12c. 1. O prawie do złożenia zażalenia oraz o czynnościach podjętych na podstawie art. 12a, a także o możliwości uzyskania bezpłatnej pomocy prawnej pracownik socjalny lub funkcjonariusz Policji dokonujący czynności, o których mowa w art. 12a, poucza rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych dziecka. Pouczenie to wręcza się na piśmie.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór pouczenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając przydatność pouczenia dla ochrony dziecka oraz przysługujących uprawnień rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym dziecka.”;

30) w art. 12d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy wniosek sądowego kuratora zawodowego o zarządzenie wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności lub odwołanie warunkowego przedterminowego zwolnienia dotyczy skazanego za przestępstwo popełnione

z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby doznającej przemocy domowej, który w okresie próby rażąco naruszył porządek prawny, ponownie używając przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby doznającej przemocy domowej, sąd właściwy do rozpoznania wniosku zarządza zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie skazanego na posiedzenie w przedmiocie rozpoznania wniosku.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974 i 1098.

1) „Art. 579¹ § 2. Jeżeli umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej nastąpiło w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249 i ...) sąd opiekuńczy niezwłocznie, po wysłuchaniu pracownika socjalnego, który zapewnił ochronę dziecku, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin, wydaje orzeczenie o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej albo orzeczenie o powrocie dziecka do rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych dziecka.”.

2) użyte w tytule działu Ia w części pierwszej, księdze drugiej, w tytule II, w art. 560², w art. 560⁹ § 1, w art. 579¹ § 2 oraz w art. 755² § 5 w różnym przypadku, wyrazy „przemoc w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przemoc domowa”;

3) użyte w art. 560⁶ § 4 wyrazy „osobą dotkniętą przemocą w rodzinie” zastępuje się wyrazami „osobą doznającą przemocy domowej”;

4) użyte w art. 560³ § 1, w art. 560⁷ § 2, w art. 560⁸ oraz w art. 755³ w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „osoba stosująca przemoc w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „osoba stosująca przemoc domową”

5) użyte dwukrotnie w art. 560⁷ § 1 oraz w art. 755² § 1 w różnej liczbie i różnym przypadku wyrazy „osoba stosująca przemoc w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „osoba stosująca przemoc domową”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008, 2052, 2269 i 2328) w art. 66b w pkt 2 i 3 wyrazy „osoby stosującej przemoc w rodzinie” zastępuje się wyrazami „osoby stosującej przemoc domową”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24 i 218) użyte w art. 2 w ust. 1 w pkt 7 oraz w art. 4¹ w ust. 1 w pkt 2, w różnym przypadku, wyrazy „przemoc w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przemoc domowa”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, 2333, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1115) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 15a ust. 1, ust. 2 pkt 2–5, ust. 11 i 13, art. 15aa ust. 1 i 5, art. 15ab ust. 1 pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w lit. a, ust. 2, 4, 7–10, art. 15ac ust. 1 pkt 5 i 6 i ust. 2, art. 15ad ust. 1–4, art. 15ae ust. 1, ust. 2 pkt 7 i ust. 4–7, art. 15af ust. 1, 2 i 4, art. 15ag ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w pkt 1, 3–5, ust. 2 i 3, art. 15ah, art. 15ai ust. 2, art. 15aj ust. 1 i 3, art. 15ak ust. 1 i 2 wyrazy „w rodzinie” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „domowej”;

2) w art. 15a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) akty fizycznej przemocy domowej;”;

3) w art. 15aa dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku wydania wobec osoby stosującej przemoc domową nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia art. 9f i art. 9g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249 i ...) stosuje się odpowiednio.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 655 i 958) w art. 275a w § 5 wyrazy „ofiar przemocy w rodzinie” zastępuje się wyrazami „osób doznających przemocy domowej”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, 472, 1236 i 2054 oraz z 2022 r. poz. 22 i 655) po art. 117 dodaje się art. 117a w brzmieniu:

„Art. 117a. § 1. Skazanego, za przestępstwo określone w art. 207 Kodeksu karnego popełnione w związku z przemocą domową, obejmuje się, za jego zgodą, programami korekcyjno-edukacyjnymi lub programami psychologiczno-terapeutycznymi.

§ 2. W razie braku zgody, o której mowa w § 1, w przedmiocie obowiązku poddania się przez skazanego programom korekcyjno-edukacyjnym lub programom psychologiczno-terapeutycznym orzeka sąd penitencjarny na posiedzeniu, które powinno odbyć się w zakładzie karnym. W posiedzeniu ma prawo wziąć udział prokurator, skazany oraz jego obrońca. Wniosek o orzeczenie obowiązku poddania się przez skazanego programom korekcyjno-edukacyjnym lub programom psychologiczno-terapeutycznym może złożyć również dyrektor zakładu karnego.

§ 3. Obowiązek poddania się przez skazanego programom korekcyjno-edukacyjnym lub programom psychologiczno-terapeutycznym można orzec na czas określony, każdorazowo nie dłuższy niż 1 rok.

§ 4. Sąd penitencjarny zmienia lub uchyla obowiązek poddania się przez skazanego programom korekcyjno-edukacyjnym lub programom psychologiczno-terapeutycznym w wypadku zmiany lub ustania podstaw jego wykonywania.

§ 5. W przedmiocie zmiany lub uchylenia obowiązku poddania się przez skazanego programom korekcyjno-edukacyjnym lub programom psychologiczno-terapeutycznym orzeka sąd penitencjarny na posiedzeniu, które powinno odbyć się w zakładzie karnym. W posiedzeniu ma prawo wziąć udział prokurator, skazany oraz jego obrońca. Wniosek o zmianę lub uchylenie obowiązku poddania się przez skazanego programom korekcyjno-edukacyjnym lub programom psychologiczno-terapeutycznym może złożyć również dyrektor zakładu karnego.

§ 6. Wniosek skazanego lub jego obrońcy o zmianę lub uchylenie obowiązku poddania się przez skazanego programom korekcyjno-edukacyjnym lub programom psychologiczno-terapeutycznym, złożony przed upływem 6 miesięcy od wydania postanowienia w przedmiocie tego obowiązku, można pozostawić bez rozpoznania.

§ 7. Na postanowienie w przedmiocie obowiązku poddania się przez skazanego programom korekcyjno-edukacyjnym lub programom psychologiczno-terapeutycznym przysługuje zażalenie. Zażalenie przysługuje także dyrektorowi zakładu karnego.”;

Art. 8. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955 oraz z 2022 r. poz. 275) w art. 19 dodaje się ust. 4-6 w brzmieniu:

„4. W przypadku wydania wobec żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową stosującego przemoc domową nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia niezwłocznie powiadamia się jednostkę organizacyjną Żandarmerii Wojskowej, właściwą w sprawach posiadania broni.

5. Żandarmeria Wojskowa odbiera za pokwitowaniem broń palną, amunicję oraz dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni palnej osobie stosującej przemoc domową.

6. Zwrot broni palnej, amunicji oraz dokumentów potwierdzających legalność posiadania broni, następuje po przeprowadzeniu wobec żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową

badan lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 15a ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.”

Art. 9. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1214 oraz z 2022 r. poz. 655) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 18 w ust. 2, w ust. 3 w pkt 2–5 i 11, w art. 18a w ust. 1 i 5, w art. 18b w ust. 1 w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w lit. a, w ust. 2, w ust. 4, 7–10, w art. 18c w ust. 1 w pkt 5, w art. 18d w ust. 1–4, w art. 18e w ust. 1, w ust. 2 w pkt 7, w ust. 4–7, w art. 18f w ust. 1, 2 i 4, w art. 18g w ust. 1 w pkt 1, ust. 3, w art. 18h, w art. 18i w ust. 2, w art. 18j w ust. 1 i 3, w art. 18k w ust. 1 i 2, w art. 30d w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 4, w różnym przypadku, wyrazy „przemoc w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „przemoc domowa”;
- 2) użyte w art. 18 w ust. 3 w pkt 13, w art. 18d w ust. 1, w art. 18e w ust. 5, w art. 18g w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w pkt 5, ust. 2, w art. 18h, w art. 18j w ust. 3, w art. 18k w ust. 3, w art. 30d w ust. 1, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „osoba dotknięta przemocą w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „osoba doznająca przemocy domowej”;
- 3) w art. 18c w ust. 2 wyrazy „osób doznających przemocy w rodzinie” zastępuje się wyrazami „osób doznających przemocy domowej”;
- 4) użyte w art. 18g w ust. 1 w pkt 3 i 4, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „ofiara przemocy” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „osoba doznająca przemocy domowej”.

Art. 10. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, 974 i 1137) w art. 43 w ust. 1 w pkt 22:

- 1) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przemocy w rodzinie” zastępuje się wyrazami „przemocy domowej”;
- 2) lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej”.

Art. 11. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 1, 66 i 1079) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przemocy domowej,”;

2) w art. 47 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Matki z małoletnimi dziećmi oraz kobiety w ciąży doznające przemocy domowej lub znajdujące się w innej sytuacji kryzysowej mogą w ramach interwencji kryzysowej znaleźć schronienie i wsparcie w domach dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży. Do tych domów mogą być również przyjmowani ojcowie z małoletnimi dziećmi albo inne osoby sprawujące opiekę prawną nad dziećmi.

5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, standard obowiązujących podstawowych usług świadczonych przez domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży oraz tryb kierowania i przyjmowania do takich domów, uwzględniając możliwości odizolowania ubiegających się o pomoc osób od osoby stosującej przemoc domową i przezwyciężenia sytuacji kryzysowej.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 447) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 w ust. 1 w pkt 19 wyrazy „grupą roboczą” zastępuje się wyrazami „grupą diagnostyczno-pomocową”;
- 2) w art. 106 w ust. 2a pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej lub ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej”.

Art. 13. 1. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie stają się ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej. Osoby kierujące w dniu wejścia w życie ustawy ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie stają się kierującymi ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej.

2. Specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie stają się specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej.

3. Osoby kierujące specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej są obowiązane spełnić warunki dotyczące kwalifikacji określone w art. 6a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie później niż do końca 2024 r. Osobom tym zalicza się staż pracy w instytucjach lub placówkach realizujących działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Art. 1. 1. Tworzy się Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy Domowej, zwany dalej „Zespołem” jako organ opiniodawczo – doradczy ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Zespół tworzy się terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Z dniem utworzenia Zespołu wygasa kadencja Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

Art. 15. Powołanie zespołów interdyscyplinarnych nastąpi nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Z dniem powołania zespołów interdyscyplinarnych wygasa kadencja dotychczasowych zespołów interdyscyplinarnych.

Art. 16. Do procedury „Niebieskie Karty” wszczętej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. Do osób skazanych prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo określone w art. 207 Kodeksu karnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 18. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 2, art. 5 pkt 1 i 2, art. 7 ust. 3, art. 9d ust. 5, art. 10f i art. 12a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 2, art. 5, art. 7 ust. 3, art. 9d ust. 5, art. 10f i art. 12a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5a i art. 5b ustawy zmienianej w art. 1 do standardu prowadzenia programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową i kwalifikacji osób prowadzących programy korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc domową oraz do standardu prowadzenia programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową i kwalifikacji osób prowadzących programy psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc domową stosuje się przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 pkt 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15ac ust. 2, art. 15ad ust. 5, art. 15ae ust. 8 i art. 15af ust. 4 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15ac ust. 2, art. 15ad

ust. 5, art. 15ae ust. 8 i art. 15af ust. 4 ustawy zmienianej w art. 4, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 47 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 11 niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18c ust. 2, art. 18d ust. 5, art. 18e ust. 8 oraz art. 18f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 9 niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 18c ust. 2, art. 18d ust. 5, art. 18e ust. 8 oraz art. 18f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.